

Az Élő megelőzte a gyorsat is

A gyors előrerohan és látja, hogy nem lát semmi tennivalót odabent. Nyugodtan megvárhatja, míg odaér a bölcs öreg. Megvárja, illedelmesen, udvariasan előre engedi. Az bemeleg és ugyanazt látja. Valaki megtette, ami megtehető volt. Letekerte a Mester testéről a szorosán rátekert gyolcsot, hogy ne kelljen tipegnie, ha járni akar. Így volt ez a barátja, Lázár esetében is. A fejről meg eltávolította a takarókendőt, hogy könnyebben kapjon levegőt, ha lélegezni akar. Csak olyan tehette, aki életben találta itt őt. De hiszen akkor él! Bízhatunk benne, hogy él. Az öreg még óvatos, neki szüksége van személyes találkozásra, hogy higgyen a szemének. de a fiatal már lelkesedik a személyes találkozás előtt.

Kihez fordulok, ha furcsa dolgokat tapasztalok? (2)

Milyen arányban osztom meg barátaimmal tapasztalataimat, ill. tanácsalanságomat?

Mennyire izgat, hogy hol találom Gazdánkat?

Mennyire veszem komolyan a barátaimtól jövő információkat? (3)

Miben vagyok jobb, mint társaim? (4)

Mennyire fitogtatom a többiek előtt, amiben jobb vagyok náluk? (5)

Mennyire sietek friss értesüléseimmel hancegni?

Mennyire vagyok előzékeny az idősebbekkel?

Mennyire veszem észre azt, ami lényeges?

Mennyire fogadom el a fiatalabbak udvariasságát? (6)

Mennyire ügyelek a részletekre? Miben? Miért? (7)

Mennyire vigyázok arra, hogy az összetartozók együtt legyenek, a nem összetartozók meg külön?

Mennyire sikerül minden előzékenységem mellett is hiteles tényanyagokhoz jutnom? (8)

Milyen következtetésekre jutok tapasztalataim révén? Miben?

Mennyire táplálják tapasztalataim meggyőződésemet?

Mi juttat hitre, bizalomra? Miért?